

Pla Bolonia

Un canvi a la Universitat que semblava necessari per equiparar-nos amb la resta d' Universitats d'Europa. La pregunta és si totes elles estan equiparades. Aquest pla permet eliminar diplomatures i establir 4 nivells universitaris a partir de 180 crèdits. Els estudis es dividiran en dos nivells, i aquí és on es veuen els primers problemes:

- el cicle de grau: on s'ha de fer un examen final per poder optar al nivell de post-grau.

- El 2n cicle de postgrau on s'integren els anomenats Màsters i Doctorats. Substituint. El Màster (amb un preu mínim de 1.400 €), substitueix les especialitats de les actuals carreres.

Per un altre costat, entra el rànking de les Universitats, que podran "triar" als seus alumnes dividint-los en els de 1ª i 2ª categoria.

Entra en el joc l'empresa privada, ja que els estudiants hauran de fer el 50% dels crèdits fora de la universitat, les PRÀCTIQUES. No es determina, ni tampoc s'anomena, les condicions d'aquests alumnes, mà d'obra barata sense sou i rebent escassa formació.

Denunciem aquest projecte de llei que NO persegueix una Universitat pública de qualitat sinó que es prima la titulació per sobre de la qualificació.

L'EDUCACIÓ és un dret i ha de ser un servei públic i laic al servei del bé comú i no dels interessos privats. En aquest projecte les empreses privades no tenen res a dir. No a una educació on s'accentuin les desigualtats socials.

ICV- EUiA

Qui pagarà la crisi?

Nosaltres, com sempre nosaltres. Una situació que es veia venir. Mentre la gent del carrer anava a corre-cuita a comprar un pis, un cotxe i/o qualsevol altre objecte inútil, tots els banquers es fregaven les mans. I les caixes d'estalvis què? No estaven precisament per les funcions socials? Però no, també es van pujar al carro de l'especulació.

Tot aquest problema no ve d'ara, és conseqüència de les polítiques de dretes exercides amb anterioritat. Unes polítiques basades en crear la necessitat de comprar i aparentar el que no som. Una societat moderna als ulls dels altres, buida de contingut, que cegament, no vèiem i no apreciàvem.

Només podíem veure com el mercat laboral creixia desmesuradament. A les empreses es prioritzaven els pactes individuals, sense pensar en els col·lectius. A mesura que anava creixent, el pobre era més pobre i el ric més ric. Mentre, els bancs concedien hipoteques i crèdits a qualsevol que passés pel davant de la porta. I els salaris què? A sobre l'empresari que no es veia on invertia, plorava perquè tenia moltes despeses (tot aparquant el seu cotxe de luxe). I ara diuen d'abaratir l'acomiadament, on són aquells beneficis reportats.

En resum, no al capitalisme neoliberal de les dretes i repressor del poble. Si vols que canviï el món, comença per canviar-lo tu.

Fernando Cantero Bayon
EUiA

- La utopía está en el horizonte. Camino dos pasos, ella se aleja dos pasos y el horizonte se corre diez pasos más allá. ¿Entonces para qué sirve la utopía? Para eso, sirve para caminar.

Eduardo Galeano

- Reconozco la realidad. Reconozco los obstáculos, pero rechazo acomodarme en silencio o simplemente ser el eco vacío, avergonzado o cínico del discurso dominante.

Paulo Freire (psicopedagog brasiler)

- La vida en muy peligrosa. No por las personas que hacen el mal, sino por las que se sientan a ver lo que pasa.

Einstein

L'eixida

Full informatiu ICV-EUia Malgrat de Mar

núm. III

ELECCIONS EUROPEES

Pocs de nosaltres sabíem ben bé què hi feien els eurodiputats: Relacions socials, relacions culturals, decidir l'economia de les subvencions,...

Però ara ens hem trobat amb un marró increïble, resulta que fan, i fan a contrarellotge. L'última, l'aturada immoral de l'esclavisme consentit. Es demana per part de la dreta més rànica la possibilitat de treballar 65 hores/setmanals.

Necessitem estar i dir el que pensem de l'Europa que construïm.

La necessitem verda d'esperança, roja de passió i violeta d'igualtat.

El dia 7 de juny parlem i votem pel que volem.

En el Ple del 4 de setembre de l'any passat, els grups polítics del nostre municipi van presentar una moció per tal d'entrar a formar part del Pacte d'Alcaldes/esses que promou la Comissió Europea. Aquest Pacte compromet als Ajuntaments que s'hi adhereixin a aconseguir els objectius comunitaris de reducció de les emissions de CO2 mitjançant actuacions d'eficiència energètica i relacionades amb les fonts d'energia renovables. Aquestes actuacions quedaran englobades dins la redacció del PLA D'ACCIÓ ENERGIES SOSTENIBLES que l'equip de govern ha de redactar abans d'un any amb l'ajuda de la Diputació de Barcelona.

Des d'ICV-EUiA creiem que aquest Pacte és un pas endavant cap a la sostenibilitat i la lluita contra el canvi climàtic tan necessari en els moments actuals i una iniciativa molt potent com a mecanisme de participació de la ciutadania en la lluita contra l'escalfament de la Terra. Tot i així, també esperem que no passi com en d'altres projectes que ha engegat l'Ajuntament de Malgrat de Mar i que després han quedat en paper mullat per la manca d'iniciativa i compromís o potser per manca de ganes de tirar endavant les actuacions previstes, com per exemple l'Agenda Local 21 de Medi Ambient.

El Pla d'Acció Ambiental de l'Agenda Local 21, realitzat l'any 2003, estableix les línies estratègiques d'actuació i concreta les accions que cal emprendre per avançar cap a un model més sostenible. Si llegim aquest Pla d'Acció i parem esment en la temporització de les accions (a curt, mig i llarg termini) veurem que moltes accions no han estat iniciades quan ja haurien d'estar consolidades al 2005: recuperar el bosc de ribera del marge dret de la Tordera, sol·licitar la protecció de les mines de Can Palomeres a través la declaració d'una reserva natural de fauna salvatge, crear una Comissió Municipal de Protecció Civil, i s'hi podria afegir un llarg etc. Però per fi, després de 6 anys, sembla que altres accions comencen a veure la llum, ja ha costat!: engegar l'estudi de la recollida de matèria orgànica (ens hem fet un tip d'insistir sobre el tema), elaborar i endegar un Pla de Dinamització comercial del comerç del centre de Malgrat de Mar.

Com a Ajuntament que s'ha incorporat al Pacte d'Alcaldes hem de donar exemple, hem de crear projectes utilitzant energies sostenibles ja que, a banda de ser menys contaminants, també ajuden a gastar menys els diners de tots. Quan pensem en el projecte de la piscina o en un altre equipament, ha de ser una prioritat el consum energètic i abans d'estudiar l'aplicació d'energies renovables (solar tèrmica, solar fotovoltaica, biomassa, ...) s'ha de pensar en la possibilitat d'aplicar altres mesures destinades a la reducció de consum energètic com l'orientació i protecció solar de l'edifici, aïllament tèrmic i inèrcia tèrmica, distribució de les estances, il·luminació natural, la contaminació lumínica, l'ús d'electrodomèstics i sistemes de climatització eficients, reducció del consum d'aigua sanitària i de rec, sistemes de reaprofitament d'aigües grises, l'ús de materials ecològics, ...

Podríem estar parlant llarga estona sobre les coses que es podrien fer i les que no, però el primer que hi ha d'haver és voluntat. I voluntat és el que els falta a l'equip de govern que va deixant passar el temps, i tot un ventall d'accions de gestió mediambiental no s'inicien i acaben al "calaix de les bones intencions" (i que gran és aquest calaix).

Tot i així, no perdem l'esperança que algun dia se li encengui la bombeta al Regidor o Regidora corresponent i agafi mesures d'eficiència energètica o altres criteris ambientals per a desenvolupar-los en la seva àrea. És en aquest moment quan nosaltres ens oferim a treballar amb la resta de partits polítics municipals i col·lectius per avançar en els aspectes de sostenibilitat a què ens obliga l'Agenda Local 21 i també el Pacte d'Alcaldes

Sabem que no és fàcil assumir les crítiques i que és més fàcil escoltar lloances. L'equip de govern hauria de tenir un tarannà tolerant i no caure en el caràcter intimidador, controlador i prepotent de la nostra Alcaldessa amb les persones que discrepen de les seves opinions o simplement que no comparteixen les seves conviccions.

UN TOMB PEL POBLE

Fa un dia bonic, tranquil, agradable, vaig a fer un tomb pel poble. Surto al carrer. Han instal·lat "el bicing" en diversos punts i carrers estratègics de la vila i donat que d'aprop en tinc un, agafo una bicicleta.

Passo pel renovat Passeig de Llevant.

Quan estaven a punt de finalitzar les obres, algú va comentar al Ple de l'Ajuntament que faria falta posar un obstacle per evitar el pas a la via de tren i al cap de pocs dies la brigada de jardineros va col·locar una filera de plantes verdes arran de la paret que la delimita. Ara ja han crescut, donen una imatge realment maca i s'ha evitat el perill per a les persones, sobretot per als nens.

Segueixo pel passeig de la platja fins arribar al camí de les fàbriques. Abans, des d'aquesta perspectiva es veien moltes pintades i grafitos. Sort, que han fomentat una campanya per acabar amb aquest comportament tan incívic i gràcies a la vigilància i alguna que altra multa sembla que s'han reduït molt i, en alguns llocs, han desaparegut. Ja era hora!

El camí de les fàbriques abans esmentat ara s'ha convertit en una continuació del passeig. És una mica més estret per tal de protegir la vegetació de dunes d'aquesta banda de la platja. Hi ha un carril-bici i pots anar tranquil·lament fins al delta del riu.

Aquí han fet una obra d'art.

S'han creat nous camins d'accés, murs de pedra per remarcar el curs del riu, petits estanys per a la flora i la fauna i senderes amb bancs per sentar-se a contemplar el panorama.

Diuen que amb aquesta actuació s'evitarà en part el problema de la platja de S'Abanell de Blanes. A mi, de tot això, m'encanta la idea que han tingut ambdós Ajuntaments de construir un pont de fusta, apte només per a vianants i bicicletes. En conjunt, és una meravella.

Arribo al Pla de Grau.

També aquí han fet bona feina. En les parcel·les que no treballaven els pagesos s'han creat uns petits horts que cuiden les persones que ho han demanat. Observant-ho una mica, pots veure gent gran, dones, nens arreglant el seu trosset amb una dedicació tan gran, que realment li han donat un aspecte encantador.

Torno a casa i vaig rumiant pel camí: Estic contenta de viure aquí...

Riiiiiiiiing! (El despertador)

Quina llàstima.....ha estat un somni

Agnés Rentero

TRIST PANORAMA LABORAL

Després de fullejar l'últim Butlletí Informatiu, ens dóna la impressió que hauríem d'elevat als altars el nostre magnífic Ajuntament.

No hi ha per menys! La construcció del camp de fútbol diuen que donarà feina a 45 persones i en l'últim taller ocupacional hi han treballat 16.

Però no ens fem il·lusions..., tot s'acaba aquí.

L'equip de govern creu que compleix el seu paper amb els plans d'ocupació. Aquests amb col·laboració amb el S.O.C. t'informen que estan adreçats a dones de més de 45 anys que portin aturades més de sis mesos, que es tracta d'un contracte improrrogable i no adjudicable a persones beneficiades anteriorment.

Però, tot i la difícil situació laboral que estem vivint actualment, aquest any han canviat les normes.

La condició dels "sis mesos" ha desaparegut, qualsevol persona d'aquesta edat, inscrita al S.O.C. i sempre que visqui a Malgrat, ha pogut accedir-hi, el nivell de català no era indispensable i curiosament algunes de les places ja havien estat ocupades per la mateixa persona.

Això no és correcte. Però, què hauríem de fer?

Invocar a Déu, com fa a vegades la nostra alcaldessa, en acabar els plens?

No, si alguna cosa està clara en aquest cas, és que no és precisament Déu qui ha de fer bé la seva feina.

Núria Ràfols